

PRZYPUSZCIE SIĘ (3) *vb pf*

[*inf* przypuścić się. ◇ *fut* 2 *sg* przypuścisz się.] ◇ *praet* [3 *pl m pers* przypuścili się.] ◇ 1 *du m pers* przypuściłaś się (1) *OrzQuin* B4. ◇ *con* 3 *sg n* by się przypuściło (1). ◇ 3 *pl m pers* by się przypuścili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – *XVII(XVIII) w. s.v. przypuścić.*

1. *Zdać się na czyjąś opinię, wyrok [na kogo, na co]* (2) :

przypuścić się o co (1): Y ia ciem téz przeto opuścił to Seymowe Prawo/ vczyńnem Compromis z Sąsiádem fwym/ y przypuściłáfwá fy e o wżyftko/ ná Pány/ Ianá y Iákobá *OrzQuin* B4.

Ze zdaniem dopełnieniowym [= w jakiej sprawie] (1): Bo to znajdzie y między młodemi ludźmi/ iż będzie ieden byftrzeyfzy á fzaleńfzy niż drugi. Ale by fie ná kogo ftátecznego przypuścili co komu lepiej przyftoi/ pewnieby ow motyliczká przegrał co fkcacze iáko kozieł po płociech. *RejZwierc* 164.

[*Zwrot*: »[w czym] przypuścić się na wyrok [czyj]«: A wżákże [Jan z Podiebradu] náofatek w tych J.W. inżnych rzeczách chćiał fie przypuścić ná wyrok Krolewki/ ále ftroná iego przeciwna/ zwłáfczázá Wrocławianie/ niechćieli Krolá náżego Kommifarzem mieć *BielKron* 1597 446.]

2. [*Udać się, pojechać [dokąd]*]:

W przeciwstawieniu: »opuścić ... przypuścić się«: Tym kłztałtem náofatek z twym dobrym opuściłfz Sycyliá/ á do ziem Wołofkich fie przypuściłfz [*Trinacria finis Italos mittere relictá* III 440] *VergKoch* 79.]

3. *Zwrot*: »k szturmu przypuścić się« = *zaatakować* (1) : Z Ziemie napirwey fzańce/ w nocy podziáłáią/ [...] Támże prochy záládzą by rum vczyńiło/ Aby fie do tey dziury k fzturmu przypuściło. *BielSat* M4.

4. [*Zająć się, zabrać się [do czego]*]: Ksiádz Krakowski [*powiedział*] jeśli się przedtem posłowie przypuścili do inych rzeczy, tedy koniecznie do merit abo do moderacyjej, która nic inego nie jest, jedno aby się summum ius, albo ostrość prawu obelżyła *Diar* 1566 35.]

Formacje współrdzenne cf PUSZCIE.